

Изхождаме от тенденцията за предефиниране в рамките на българското обществено съзнание на обема и на съдържанието на понятието българска национална идентичност. Трансформацията на идентичността от етническа в национална предполага оформянето на нов смислов център – културален, на мястото на организираните около общия произход смисли, характеризиращи етноцентризма. От друга страна, съхранението и развитието на българската национална идентичност предполагат запазването и развитието на моралните ценности на българския народ. В този смисъл разкриването на нравствената култура на българския народ като “култура на нравите и обичаите” придобива ключово значение. На трето място се основаваме на спецификата на съвременния социален живот в обществото. Показваме как кризата в духовността и морала се отразява върху националната идентичност. Извеждаме необходимостта от единна културална рамка, която да противодейства на навлизането на интимното пространство в културното, да стопира връщането назад към етноцентризма и да блокира оживяването на етнокултурните стереотипи, да формира културната ни идентичност и по този начин да подготвя бъдещата трансформация на националната идентичност в културна (европейска). Изследваме параметрите на общата културална среда, показваме как тя гарантира поместването на националните опори в общо морално пространство. Като съпоставяме значими за българското национално пространство етически рамки, търсим етическите лостове за въздействие върху националната идентичност.